

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50.

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἀσπιδῶν..... 20
261—Γραφείον ἑδ. Ἑρμοῦ—264

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἀθηναϊκῆς δίδεται δωρεάν
χρωματισμένη εἰκὼν τῆς Ὁραίας Βενετίας.

Οἱ ἄνθρωποι δὲν σφάλλουσι τόσον ποθοῦντες τὴν
πρόδοσιν αὐτῶν ὅσον κρίνοντες τί ἐστὶν πρόδος καὶ ὁ-
ποία ἡ ὀρθὴ αὐτῆς μέθοδος. Φιλοδοξία ἔχουσα συνεί-
δησιν ἐν αὐτῇ ἐστὶ πάντοτε ὡς φιλόπονος καὶ πι-
στός μηχανικός, ἥτις κατασκευάσει τὴν ὁδὸν, μεταξύ
ἑαυτῆς καὶ τῆς ὑψῆστης ἐπιτυχίας, διὰ τῆς πιστοτέ-
ρας καὶ λεπτοτέρας ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος. Ἡ
ἐλευθερία νὰ προβῶμεν ἀνωτέρω ἢ ὅσον εἴμεθα διδεται
μόνον ὅταν ἐξεπληρώσαμεν τὸ καθήκον τὸ ἐπιβαλλό-
μενον ἡμῖν. Ὁ ἄνθρωπος ἀποδεικνύει ἑαυτὸν ἱκανὸν
νὰ ἀναβῆ ὑψηλότερον ὅταν φανῆ πιστὸς ἐνθα νῦν εὐρί-
σκεται. Ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ πράττον καλῶς ἐν τῇ ἐνε-
στάσει αὐτοῦ θέτει, διότι ποθεῖ νὰ ἀναβῆ ὑψηλότερον,
δὲν εἶναι κατὰλληλος οὔτε νὰ μένῃ ἐνθα ἐστὶ εἶναι
ἤδη ἱκανῶς ὑψηλὰ, καὶ πρέπει νὰ τεθῆ χαμηλότερα.

Θεωρήσατε τὸ τέλος τῆς κοσμικῆς φιλοδοξίας ὁ-
ποῖον τι ἐστὶ. Ἀβέστε τοὺς τέσσαρας μεγίστους δεσπό-
τας τοῦ κόσμου. Ὁ Ἀλέξανδρος, ὅταν καθυπέταξε
ποσοῦτον τὰ ἔθνη ὥστε ἐκλαίει διότι δὲν ὑπῆρχον πλεί-
ονα νὰ κατακτήσῃ, ἐπὶ τέλους ἐπυροδόγησε μίαν πό-
λιν, καὶ ἀπέθανεν ἐν σκηνῇ ἀκολασίας. Ὁ Ἀντίβας
ὅστις ἐπλήρωσε τρία κοιλὰ διὰ χρυσῶν δακτυλίων τὰ
ὅποια συνήγαγεν ἀπὸ τοὺς φονευθέντας εὐγενεῖς, ἀπέ-
θανεν ἐπὶ τέλους διὰ δηλητηρίου ὅπερ ἔλαβε διὰ τῆς
ἰδίας του χειρὸς, ἀκλαυστος καὶ ἀγνωστος, ἐν ξενί-
γῃ. Ὁ Καῖσαρ κατακτῆσας 800 πόλεις, καὶ βάψας τὰ
ἐνδύματα αὐτοῦ διὰ τοῦ αἵματος ἐνὸς ἑκατομμυρίου
ἐχθρῶν του, ἐμαχαιρώθη ὑπὸ τῶν καλλιτέρων φίλων
του, ἐν αὐτῇ τῇ θέσει ἐνθα ὑπῆρξεν ἡ σκηνὴ τοῦ με-
γίστου θριάμβου του. Ὁ Ναπολεὼν ἀφοῦ ἐγένετο ἡμά-
στιξ τῆς Εὐρώπης, καὶ ὁ ὀλετήρ τῆς πατρίδος του, ἀ-
πέθανεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἠττημένος καὶ αἰχμαλώτος. Οὐ-
τω λοιπὸν «ἡ ἐλπίς τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῆ»
(Παροιμ. ι', 28).

Κατὰ τὴν στέφιν τοῦ Πάπα, ὁ τελετάρχης φέρε
ἀνημμένην λαμπάδα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, καὶ κάλα-
μον, ἐφ' οὗ δρᾶξ λίνου εἶναι ἐντεθειμένη, διὰ τῆς ἐ-
τέρας. Τὸ λίνον ἀνάπτεται ἐπὶ στιγμὴν ἀναφλέγεται,
καὶ εἶτα σβέννυται ἢ δὲ λεπτὴ τέφρα πίπτει ἐπὶ τῶν
ποδῶν τοῦ ποντίφηκος, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς ψάλλουσιν «Pu-
ter Sanctus sic transit gloria mundi»—«Ἄγιε πά-
τερ οὕτω παρέρχεται ἡ δόξα ἡ ἐγκόσμιος.»

ΠΕΡΙ ΑΙΜΟΠΤΥΣΕΩΣ

[Ἰατρ. Ι. Π. ΠΥΡΑΑ]

Ἐὰν αἰφνης πτύση τις αἷμα, ἐξετασθήτω ἐν πρώ-
τοις μήπως προέρχεται ἐξ αιμορραγίας τῶν ὀπισθίων
τῆς κοιλότητος τῆς ρινός. Τοῦτο κατὰδηλον γίνεται
ὅταν θεωρηθῆ ὁ φάρυγξ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται αἷ-
μα· καὶ ὅταν φυσήσῃ τις σφοδρὰ τὴν ρίνα, καὶ μετὰ
τῆς βλένης ἐξαχθῆ αἷμα ἐπὶ τοῦ ρινομάκτρον. Ἡ τοι-
αύτη αἰμόπτυσις οὐδόλως ἐστὶν ἀξία προσοχῆς.

Ἐὰν ὅμως τοιαῦτα φαινόμενα μὴ παρίστανται, ἡ αἰ-
μόπτυσις προέρχεται ἐκ τοῦ πνεύμονος. Ἐν τοιαύτῃ
περίπτωσει τρεῖς ἀρχικὰ αἰτία προκαλοῦσι ταύτην, ἡ
μετάστασις, ἡ συμφύρσις, καὶ ἡ φθίσις.

Ἡ μὲν μετάστασις προέρχεται ὅταν αἰφνης κατα-
παύσῃ συνήθης αιμορραγία ἄλλου ὄργανου τοῦ σώμα-
τος. Οὕτως ἐνίοτε ἐπισυμβαίνει αἰμόπτυσις ἐξ ἐπισχέ-
σεως περιοδικῆς αιμορραγίας, τῶν αιμορροΐδων, καὶ
πάσης ἄλλης συνήθους αιμορραγίας.

Ἡ δὲ συμφύρσις γίνεται ἐκ σφοδρῶν ἀναπνοῶν, ὡς
συμβαίνει ὅτε τις τρέχῃ πολὺ, ἐκ φωνασκίας, ἐκ σφο-
δρᾶς φωνήσεως, ἐκ μεγάλης χρήσεως πνευστικῶν μου-
σικῶν ὀργάνων, ἐξ εἰσπνοῆς ἀτμῶν δρυμμένων, κ.

Κατ' αἰμοπτότερας ταύτας τὰς περιπτώσεις ἡ αἰμό-
πτυσις οὐδὲν διαταρακτικὸν ἐπὶ τῆς ζωῆς παρέχει.

Πρὸς θεραπείαν θέσπον τὸν πάσχοντα καθεζόμενον
ἐν καθαρῷ ἀέρι δροσερῷ καὶ οὐχὶ θερμῷ, χαλάρωσον
τὰ συσφιγγόντα τὸν θώρακα ἐνδύματα, ἀπηγόρευσον

τό κινεῖσθαι καὶ τὸ ὄμιλῳ καὶ ὄσον πίνειν λεμονάδας, καὶ τρώγειν ψυχρὸν καὶ εὐπεπτον φαγητόν. Πρὸς δὲ ῥιζικὴν θεραπεῖαν εἰς ἣν ἡ αἰμόπτυσις προέρχεται ἐξ ἐπισχέσεως αἰμορραγῶν, ἐπιθέσθον βδέλλας ἐπὶ τῆς ἐδρας, συναπιφίμους ἐπὶ τῷ πέλματι τῶν ποδῶν, γενέσθωσαν θερμὰ ποδολούτρα μετὰ λειοτριμμένου συνάπεος ἀπόρου. Εἰ δὲ προέρχεται ἐξ ἐπισχέσεως περιθωρῆσας αἰμορραγίας πείσθω φλεβοτομίαν μικρὰν ἐπὶ τοῦ ποδός, ἢ ποδάλουτρον ἐπιθέσθον βδέλλας ἐπὶ τῆς ἐντός τῶν ποδῶν χώρας, ἢ ἐπιθέσθον συναπιφίμους ἢ ξηρὰς σικυῖας ἀμφοτέρωτα ταῦτα ποιητέον καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν.

Τὸ ἔλαιον τοῦ πηγάνου ληφθὲν καθ' ἑκάστην ἀνά δύο ἢ τρία στάγματα καταπαύει τὴν αἰμόπτυσιν. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλὰ σκευασία φαρμακευτικά· ἀλλὰ αὐτὰ δέδοται τοῖς ἰατροῖς.

Ἐάν ὅμως ἡ αἰμόπτυσις προέρχεται ἐξ ὀργανικῆς παθήσεως τῶν πνευμάτων ἐνεκὸν φυματώσεως, ἢ τοῦ ἰατροῦ ἐνδελεχῆς ἐπίσκεψις εἴη ἀναπόφευκτος ὡς τάχιστα.

ΑΚΤΙΣ ΦΩΤΟΣ *

Γνωρίζετε τὴν μικρὰν Ῥαχὴλ, μοι ἔλεγε ῥάπτριά τις, καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς; ὁ πατὴρ τῆς ἦτο ἄνθρωπος ὠμότατος, φερόμενος ἀέριποτε σκληρῶς πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ, αὐστηρῶς πρὸς τὰ τέκνα του, ψυχρῶς, εἰ καὶ εὐγενῶς, πρὸς τοὺς ξένους, ὁ δυστυχὴς! διότι ἦτο καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν του οἰκογένειαν συνεσταλμένος.

Διορθωτῆς τυπογραφικῶν σφαλμάτων ἐραίνετο ἀείποτε ἔχων ἐν βιβλίον ὑπὸ μάλης, ἕτερον ἡμισέχον τοῦ ῥηλακίου του καὶ τρίτον ἀνοικτὸν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἀναγινώσκων, ὁσάκις μετέβαιναν ἢ ἐπανήρχετο ἐκ τῆς ἐργασίας του, ὥστε πᾶς ὁ βλέπων αὐτὸν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ: Ἰδοὺ ἄνθρωπος πολυσπούδαστος! Ἰδοὺ εἰς σοφός!

Τούτο ἤρρεσκον αὐτῷ ἀναμφιβόλως, ἀλλὰ τὰ ἐγκεφαλικά αὐτοῦ νεῦρα ὑπὸ τῆς συντάου προσοχῆς τοσούτου ἦσαν ἠρεθισμένα ὥστε καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐνίστε κκῶς διετίθετο, φοβερός καὶ εἰς τὰ τέκνα του αὐτὰ ἀποκαθιστάμενος. Ἡ παρ' ἄλλης οἰκογενεῖας χαρᾶς πρόξενος γινόμενη τοῦ οἰκογενειάρχου ἐπάνοδος, τρόμου πρόξενος ἐγένετο παρὰ τῆ ἰδικῆ του. Εἰς τὸν ἦχον τῶν βημάτων του τὰ μὲν μεγαλειότερα τῶν τέκνων του ἐσκυθρόπαζον, βροχὴν ἐπιπλήζον ἀναμένοντα, τὰ δὲ μικρότερα ἐκρύπτατο ἢ ἐκλαυθμίζον ἀναμένοντα τὴν ἐκρηξὴν τῆς ὀργῆς τοῦ πατρός των.

Ἐν μόνον ἐκ τῶν τέκνων του, ἡ μικρὰ Ῥαχὴλ, δὲν ἐφοβεῖτο αὐτὸν, τρέχουσα δὲ εἰς προὔπαντσίον του ἐλάμβανε τὰς χεῖρας του καὶ ἐπίδα ἐπὶ τοῦ τραχήλου περιβάλλουσα αὐτὸν διὰ τῶν μικρῶν βραχιόνων τῆς.

Τῆ διουβόσις τῆς Ἀθηνῶν. — Τὴν ἀνωτέρω μεταφράσιν γλαφυρῶς ὑπὸ ἀεῖρας νεῦρας γενεμένην ἐποστέλλω ὑμῖν, λυπούμενος ἐπὶ ἡ μεταρροσύνῃ τῆς μεταφραστῆρας δὲν μοι ἐπιτρέπει νὰ γνωστοποιήσω τὸ ὄνομα αὐτῆς. ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μία τῶν ἡμερῶν ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ σχολείου ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου τοῦ καὶ ἔλαβον τὴν ὥρα τὴν κεφαλὴν τῆς μεταξὺ τῶν χειρῶν του εἰσελάσας διὰ τῆς ἐδρας καὶ λυγρὰς φωνῆς τῆς.

— Πάτερ μου, προσεύχεται ἐνίστε; Τὴ πρόσωπον τοῦ πατρός τῆς συνωφρούθη. Ἐκυψα, δευγέτο ἢ ῥάπτρια, τὴν κεφαλὴν μου ἐπὶ τοῦ βραχίονός μου καὶ ἡ καρδία μου ἐπαλλε σφοδρῶς, αἰφνί ἐγνώριζον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶχεν ὄλιγας ἄλλας ιδέας, καθ' ὅσον τὰ βιβλία, ἃ ἀνεγίνωσκον ἀπεμάκουρον αὐτὸν τῆς ἀληθείας, ἢ δὲ φησικία δὲν ἦτο κατ' αὐτὸν ἢ μῦθος.

Πτοκθεῖς ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ παιδίου δὲν ἀπήντησεν ἀμέσως, δι' ὃ ἡ μικρὰ Ῥαχὴλ θωπεύουσα αὐτὸν ἠρώτησε πάλιν:

- Δέγε λοιπὸν, παπάκι μου, δὲν προσεύχεται;
- Καὶ εἰς ποῖον θέλεις νὰ προσευχηθῶ; ἠρώτησε τέλος σύνοφρος ἐκεῖνος.
- Εἰς τὸν Θεόν! ἀπάντησε μετ' ἐμπαύσεως ἡ Ῥαχὴλ. Δὲν γνωρίζεις τὸ ὄρατον τετράστοιχον

Πάτερ, εὐ τοῦ πατρός μου λατρεῖς,
 ἢν ὁ κήρυξ με σέβας ὕμνει,
 θεῖον ὄνομα, ἐν ἐκαστῇ ἡμέρᾳ
 πάντοτε ἢ μήτηρ μου Σὲ προσερναῖ.

Τὸν λατρεῖς σὺ, καλέ μου παπάκι; Μὰ εἰπέ μου παρακαλεῖς ἐνίστε τὸν Θεόν;

- Ποῖος ἤξευρε ἐάν ὑπάρχῃ Θεός;
 - Πᾶς δὲν τὸ ἤξευρε; τοῦτο σὺ, καλέ μου παπάκι; ἀπάντησε μετ' ἀρελοῦς ζωηρότητος ἡ Ῥαχὴλ.
- Ὁ πατὴρ ἦτο ἔτοιμος ν' ἀπαμύνηται. Ἐν ἀμφιβόλῳ ΟΧΙ περιεπλανᾶτο ἐπὶ τῶν χειλέων του, ὅτε ἡ μικρὰ ἐπανέλαθε.

— Ἄ! Παπάκι, ὠφείλεις νὰ προσευχησῶ. Μάλιστα! ἔχεις καθήκον νὰ προσευχησῶς διότι ὑπάρχει εἰς Θεός.

Βλέμμα ἐκπλήξεως ἀπερίγραπτον ἐκόντισεν ἐκεῖνος πρὸς τὴν μικρὰν του θυγατέρα ἠγέρθη, ἔθεσε τὴν μικρὰν κατὰ γῆς καὶ ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς θερμὸν παρατεταμένον φίλημα ἀνεχώρησε μετὰ ταχύτητος ἀστραπῆς.

Ἡ σύζυγός του ἐκλαίει· οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπληροῦντο δακρύων ἡ μικρὰ ἔβλεπεν ἡμᾶς μετ' ἐκπλήξεως ἔλαβον τὰς χεῖρας τῆς πνιγομένη ὑπὸ λυγμῶν καὶ εἶπον αὐτῆ.

— Πρέπει πάντοτε, μικρὲ μου ἀγγελε, νὰ προσεύχῃς εἰς τὸν Θεόν διὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα σου. Πέραντα ἡ μικρὰ ἐγονιπέτησε πρὸ τῆς μητρός τῆς καὶ σταυρώσασα τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς προσηχθῆ χαμηλῆ τῆ φωνῆ ἐν βαθυτάτῃ πάντων κατανώζει προσευχὴν μικρὰν, ἣν ἐμάνθανεν ἐν τῷ σχολείῳ.

Δὲν γνωρίζω ἐάν ὁ πατὴρ τῆς ἤκουε ποτε τὴν προσευχὴν ἐκείνην· γνωρίζω ὅμως ὅτι οἱ τελευταῖοι ἐκείνης λόγῳ ἔχεις καθήκον νὰ προσευχησῶς διότι ὑπάρχει εἰς Θεός, ἐνεποίησαν αὐτῷ βαθεῖαν ἐκτύπωσιν, ἐνεχαράχθισαν ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀνεξάλειπτῳ

Ἄπο δὲ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ τραχὺς καὶ φοβερός ἐκεῖνος ἄνθρωπος ὄλιγας διόλου μετεβλήθη.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἤρξατο σκεπτόμενος «ἤμην ἄπιστος» ἀμφεβαλλὼν περὶ τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ· τί χάνει ὁ ἄπιστος προσευχόμενος; ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀμφιβολία του εἶναι ἀληθής. Ἄλλ' ἐν τῷ εὐαγγελίῳ εἶναι ἡ πηγὴ πάσης ἀληθείας, ἐάν εἶνε αὐτὴ ἡ ἀλήθεια; Τότε τί δὲν χάνει ὁ ἄπιστος μὴ προσευχόμενος; Ἄ! εἶνε φοβερὸν νὰ καταστῇ τις ἄξιος τῆς τιμωρίας τοῦ Θεοῦ.»

Κατ' ἀρχὰς ὀλίγα μόνον ἔλεγε· ἀνεγίνωσκε τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἐκπέπτετο πολὺ. Ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου ἀπεδιόχευε ἀπὸ τῆς ψυχῆς του πᾶσαν νόσον, τὸ δὲ θεῖον αὐτοῦ πῦρ ἐθέρμανεν αὐτήν. Ἡ ἐκπραξίς τοῦ προσώπου του μετεβλήθη. Ἡ σύζυγός του ἐπανῆρξεν τὸν σύζυγον αὐτῆς, τὰ δὲ τέκνα του ἀποβαλόντα πλέον τὸν πρὸς αὐτὸν φόβον του συνήγαγον περὶ αὐτὸν περιπτυσσόμενα καὶ θωπεύοντα τὸν καλὸν αὐτὸν πατέρα, ὅστις ποδηγετούμενος ὑπὸ ἀμυδρῆς ἀκτίνος φωτὸς τῶν λόγων ἐκείνων τῆς θυγατρὸς του ἐφθασεν εἰς τὸ θεῖον φῶς τῶν λόγων τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἀντλήσας ἐκείθεν τὴν ἀπολεσθεῖσαν χαρὰν ἀπέδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐνθα ἐπανῆλθεν ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἄλλης ὑπερέτερα.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ]. Φ. Α.

Ο ΤΕΛΕΥΤΗΣ ΠΑΠΑΣ

Ὀλίγας μόνον ἐβδομάδας ἐπέζησε τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας ὁ γερασὸς πρεσβύτερος, ὅστις ἤρχε πρὸ αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ καὶ τοι δὲ ὁ θάνατος τοῦ Πίου Θ' ἐθεωρεῖτο πρὸ ἐτῶν ἐπιχειμένος καὶ πολλὰκις ἠγγέλη ψευδῶς, ἢ συγκλήσις τοῦ καθολικοῦ κόσμου ὑπῆρξε μεχίστη. Ὁ Πίος ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1792 εἰς Σινιγάλιαν, κατήγετο δ' ἐκ τοῦ εὐγενοῦς οἴκου τῶν κομήτων Μαστᾶν Φερρέτη. Δεκαοκταετῆς μόλις κατετάθη εἰς τὴν σωματφυλακίαν τοῦ συγγενοῦς του Πάπα Πίου Ζ'. Ἀλλὰ ταχέως ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὅτε ἐπασχεν ἐξ ἐπιπληξίας. Χειροτονήθη ἐν ἔτει 1818 ἱερεὺς, προήχθη ἐν ἔτει 1827 εἰς ἐπίσκοπον καὶ ἐν ἔτει 1840 εἰς καρδινάλιον. Πάπας ἐξελέχθη ἐν ἔτει 1846 ἀπροσδοκῆτως, διότι ἡ σύνοδος τῶν καρδινάλιων ἦτο διασπασθῆ εἰς δύο ἰσάριθμα καὶ ἀδιέλκτα κῆρυμα, ἐν τῷ ἐν ὑπεστήριξε τὸν καρδινάλιον Λαμπροσάκιον καὶ τὸ ἕτερον τὸν Καρδινάλιον Γίλνι.

Τὰ πρότα μέτρα τοῦ Πίου Θ', ἡ παραχώρησις ἀμνηστίας, ὁ περὶ τῶν πτωχῶν, ἡ συγκλήσις συνελεύσεως προκρίτων, ἐπέστησαν ἐπὶ τῆς φιλελευθέρου διαθέσεως καὶ προεκάλεσαν ἐν Ἰταλίᾳ ἀπλετον ἐνθουσιασμόν. Ὅτε ἐξεργάγη τὸ ἐθνικὸν κίνημα τοῦ 1848, ὁ ὁ νέος Πάπας συνενερίσθη αὐτὸ, πύλογησε τὰ ἰταλικά ὄπλα καὶ ἀπέστειλε τὸν Δουράνδον μετὰ στρατιωτικῆς μοίρας παρὰ τὸν Πάδον ὡς σύμμαχος τοῦ βασιλέως τῆς Σαρδινίας. Ἄλλ' αἱ ἐπαναστατικαὶ παρεκτροπαὶ ἐνεποίησαν βαθεῖαν αἰσθησὴν εἰς τὸν φύσει ἀ-

σθενῆ τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀναποφάσιτον ἱεράρχην ταχέως δ' ἐφάνη ῥέπων πρὸς ιδέας ἀντιδράσεως. Τῆ 25 νοεμβρίου 1848 φυγὼν μετ' ἡμιφισμῆτος ἐκ Ῥώμης, ἐζήτησεν ἀσυλον εἰς Γαβτάν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐκάλεσεν ἐκείθεν εἰς βοήθειαν πάσας τὰς καθολικὰς δυνάμεις. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ῥώμης ἐκίρυσε τὸν Πάπαν ἐκπτώτον τοῦ θρόνου· ἀλλ' ὅτε προσήλθον εἰς βοήθειαν τοῦ κινδυνεύοντος ποτιφῆκος Γάλλοι, Ἴσπανοὶ καὶ Νεαπολίται, ἡ αἰωνία πόλις μετὰ ἐνδοξῶν ἀντιστάσεων, ἥτις ἐκλείσει τὸ ὄνομα Γαριβάλδι, παρεδόθη καὶ ὁ Πάπας ἐπανῆλθε πανίσχυρος καὶ ἐκδυσχερῆς. Ἄρχῃ τοῦ 1859 ἡ ἐξουσία του, καὶ περ ἐλευσῆς ἀποκαθίστη, ὑπῆρξεν ἀδιαφιλονεικῆτος. Ἄλλ' ὅτε τὸ Πεδεμόντιον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ τοῦ Καρόλου Καρλοῦ ἀδελφῶν πόνου ἐκείνου εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἄγωνα καὶ οἱ Γάλλοι σύμμαχοι ἐνίκησαν ἐν Σολφερίῳ, μέγα μέρος τοῦ παπικοῦ κράτους ἀπέσεισε τὴν ζυγὴν τῶν ἰταλῶν καὶ ἠνώθη μετὰ τοῦ νεοδημιτοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου. Ὁ Πίος; διαμαρτυρήθη, ἀλλ' εἰς μάτην! Αὐτὸν τὴν Ῥώμην ἐζήτησαν ἐπὶ εἰκοσὶν ὄλα ἔτη ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς γαλλικῆς λόγχει. Ἄλλ' ὅτε ὁ Ναπολεὼν Γ' ἠναγκάσθη ν' ἀνακαλέσῃ τὰ στρατεύματά του εἰς Γαλλίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πατρίου ἐδάφους, τὰ ἰταλικά στρατεύματα εἰσῆλθον σχεδὸν ἀναιματωτῶς εἰς Ῥώμην καὶ ἡ αἰωνία πόλις ἐγένετο πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας.

Ἐκτοτε ὁ Πάπας ἔζη, οἰκισθελῶς δεσμότης, ἐν τοῖς ἀπαράντοις ἀνακτόροις τοῦ Βατικανοῦ, διαμαρτυρούμενος συνεχῶς κατὰ τῆς θμευσεως τῶν κρατῶν του καὶ διεξάγων κατὰ πολλῶν συγχρόνων ἰσχυρῶν μοναρχῶν ἀμείλικτον, ἀλλ' οὐχὶ ἄδοξον πόλεμον. Περιεργον εἶναι ὅτι, ὅσο περιεκόπτετο ἡ κοσμικὴ ἐξουσία τοῦ Πάπα, τόσο ἐκπαύετο ἡ πνευματικὴ αὐτοῦ ἐξουσία ἐπὶ σύμπαντος τοῦ καθολικοῦ κόσμου. Ἐν τῇ ἐξορία τῆς Γαέτας ἐξηγγέλη τὸ πρῶτον τὸ νέον δόγμα τῆς Ἀμώμου Συλλήψεως μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν ἐξαρχῶν ἐδημοσιώθη ὁ περιθῆτος Σύλλαβος, κήρυξις πολέμου κατὰ παπῶν τῶν θεμελιωδῶν δογμάτων τῶν νέων κοινωνιῶν κατὰ τὰς παραμονὰς δ' ἀκριβῶς τῆς ὀλοσχεροῦς καταλύσεως τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἡ ρωμαϊκὴ σύνοδος ἀνεκήρυξε τὸ δόγμα τοῦ ἀλανθάστου, δι' οὗ ὁ καθολικισμὸς, κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Γλαδστωνος, αἰγένετο μοναρχία ἀσιατικῆ, ἀβυσσοῦ πνευματικῆς δουλείας, μονότονος ὡς ὁ θάνατος, σιωπηλὴ ὡς ὁ τάφος. Τὰ καθολικὰ κράτη ἠναγκάσθησαν νὰ λάβωσιν ἀμυντικὰ μέτρα κατὰ τῆς παντοκρατορίας, ἣν ἤξιο ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ παπισμὸς δὲν ἦτο δ' ἐστερημένος μεγαλείου ὁ ἀγὼν, ὃν διεξῆγεν ἐκτοτε ὁ ἐν τῷ Βατικανῷ ἡμιθανὴς ἱερεὺς κατὰ τῆς ἡμισείας Εὐρώπης, κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, κατὰ τοῦ Βίσμαρκ, κατὰ τῶν φιλελευθέρων τῆς Ἑλβετίας, κατὰ τῆς Ἰσπανίας. Πετροικισμένος διὰ σπανίας εὐκολίας λόγου, ὁ Πίος Θ' ἠγόρευε συνεχῶς πρὸς τοὺς εἰς Ῥώμην σπιθηδὸν συρρέοντας προσκυνητὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐξῆπεν ἐπικινδύνως τὰ θεησκευτικὰ πάθη.

“Αμα τῷ θανάτῳ τοῦ Πάπα, οἱ ἐν Ῥώμῃ καρδινάλιοι συνελθόντες εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον καὶ ἐπὶ παρουσία τοῦ πτόματος, ἀνέγνωσαν τὰς ἐδήγίας τοῦ πνεύματος ἁγίου περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου του καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐκκλησίας· πάρχυτα δ’ ἀπεστάλησαν τηλεγραφήματα μετακαλοῦντα εἰς Ῥώ-

Ο ΧΟΒΑΡΤ ΠΑΣΑΣ

Δημοσιεύοντες σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ περιβαίτου Χόβαρτ Πασά πιστεύομεν ὅτι εὐχαριστοῦμεν τὴν κοινὴν περιέργειαν. Τίς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸ πρόσωπον τοῦ ἤδη διὰ τῶν τουρκικῶν τηλεβύλων ἀπεικονόντος

μην τοὺς Αὐστριακοὺς, Γερμανοὺς, Ἀγγλοὺς, Γάλλους, Ἰσπανοὺς καρδινάλιους πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νέου Πάπα. Τὸ λείψνον, ταριχευθὲν ἐξετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰς προσκυνητὴν. Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐλαβε μετ’ ἀξιοπαίσιον ζήλου πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνεδρίου τῶν καρδινάλιων. [Παλιγγενεσία].

τὴν καταστροφὴν τῶν παραλίων ποταμῶν τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐλευθέρως Ἑλλάδας!!

Ὁ Χόβαρτ πασάς εἶναι υἱὸς τοῦ κόμητος τοῦ Buckinghamshire, γεννηθεὶς τῷ 1822. Εἰσελθὼν εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν τῆς Ἀγγλίας ἐτυχε τοῦ βαθμοῦ πλοίαρχου. Ἀποσυρθεὶς ὑπὸ συνταξίν εὐρεν ἐργασίαν διαρκούντος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ

τοῦ 1864-εως τοῦ 1865, διακίονα ταχυπόλου, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐτήρει τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν μεσημβρινῶν κρατῶν μετ’ ἄλλων τῶν στενῶν ἀποκλεισμένων τοῦ στόλου τῶν ὁμοσπόνδων. Τῷ 1867, ὄτε ἐξεργάγη ἡ κρητικὴ ἐπανάστασις, ὁ Χόβαρτ εἰσήλθεν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηρεσίαν γενόμενος ὁ αἴτιος, ὡς αὐτὸς ἔγραφε τῷ λόρδῳ Δέρβυ, τῆς προλήψεως πολλῆς αἱματοχυσίας καὶ ἔως καὶ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Θεωρεῖται ἐν Ἀγγλίῳ ὡς ἱκανὸς καὶ ἐπιτήδειος ἀξιωματικὸς βέκτης καὶ θαρραλέος. Ἦδη δὲ κατέχει θέσιν Ναυάρχου ἐν τῷ στόλῳ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

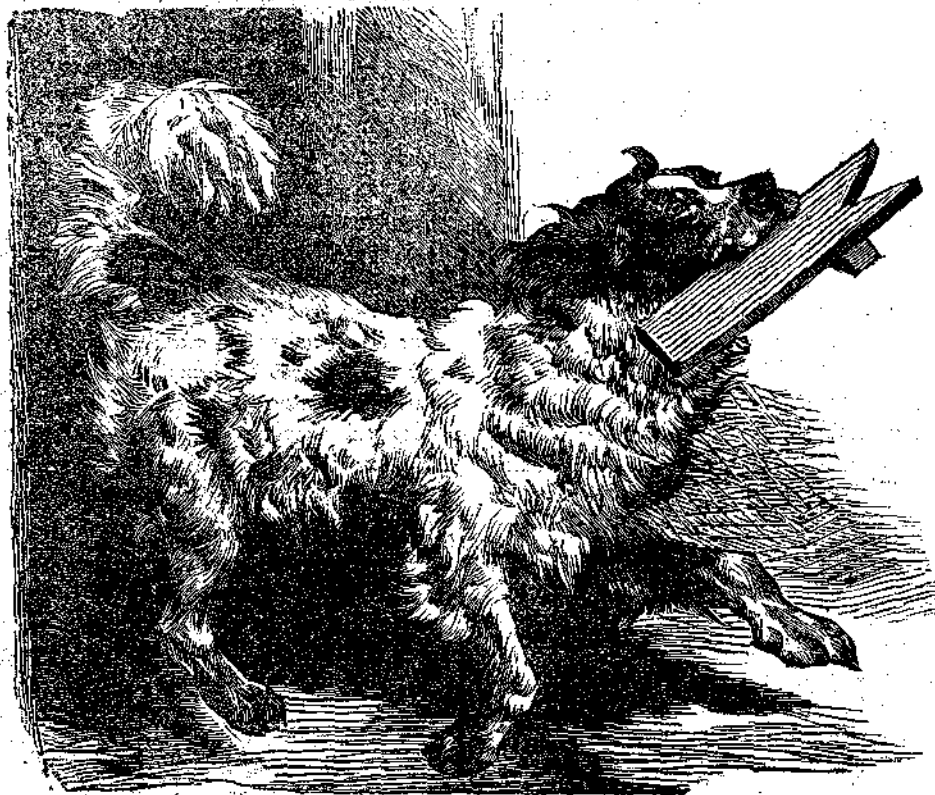
Ο ΚΥΩΝ ΦΕΡΑΝ ΤΟ ΕΞΥΠΟΔΗΤΗΡΙΟΝ (fire-bottle)

Ὁ κ. Μακ-Ίντόρας ἐξ Ἐδιμβούργου ἐπανελθὼν ἐ-

εἰλήθε ζητῶν τὸ ἐξυποδητήριον εἰς τὰ μᾶλλον μεμακρυσμένα μέρη τοῦ δωματίου· τέλος ἐπιστρέφει φέρων πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ κυρίου του τὸ περι οὗ ὁ λόγος ἐξυποδητήριον. Τότε αὐτὸς ἀνεμνήσθη ὅτι τὸ εἶχεν ἀφήσει τὴν προτεραίαν ἐν τῷ προδύμῳ ὑπὸ τὸ ἀνάκλιτρον καὶ ἠπόρει πῶς ἐλησμόνησε τοῦτο ὄλως διόλου. Ὅθεν εὐχαριστήθεις ἐθώπευσε πολὺ τὸν πιστὸν καὶ νοήμονα κύνη του· διότι ἂν αὐτὸς ἔλειπε, δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ ἐκβάλῃ τὰ ὑποδήματά του καὶ ἐπομένως ν’ ἀναπαυθῇ δεόντως.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ἐν τινι οἰκοδομήματι τοῦ Μέγγελ ἐν Ἀμερικῇ ὑπάρχει νῦν εἰς ἐκθεσιν τὸ θαυμασιώτατον κατὰ πάσαν

σπέραν τινὰ πολὺ ἀργὰ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ εὔρε πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ κοιμωμένους. Ἀνοίξας τὴν ἐξω θύραν ἔφρασε σιγὰ, σιγὰ μέχρι τοῦ δωματίου τοῦ μὴ θέλων νὰ ἀφυκνίσῃ τινὰ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἀλλὰ δὲν ἰδυνήθη νὰ εὔρῃ τὸ ἐξυποδητήριόν του εἰς τὴν θέσιν ὅπου συνήθως ἔκειτο, οὐδὲ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ δωματίου του. Στενοχωρούμενος δὲ πολὺ διότι δὲν ἠδύνατο κατ’ ἄλλον τρόπον νὰ ἐκβάλῃ τὰ ὑποδήματά του, ἀλλ’ ἐν ταυτῇ μὴ θέλων νὰ διαταράξῃ μινδενα τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐστράφη πρὸς τὸν κύνη του καὶ εἶπε, «λέων, δὲν δύναμαι νὰ εὔρω τὸ ἐξυποδητήριον, ἔπαγε νὰ μοὶ τὸ εὔρῃ σύ!» Τὸ πιστὸν τοῦτο ζῴον ἐδραμὲν ἀμέσως πρὸς τὴν θύραν καὶ ἤρτισε νὰ τὴν ζῆν μετὰ τὸς ἄνω ἄς τοῦ. Ἀνοίξαντος δὲ τοῦ κυρίου τοῦ αὐτῆ,

πιθανότητα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὁρολογίων. Ὁ πλοίαρχος Ζ. Ρέϊδ, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ, ἀξιοῖ ὅτι εἶναι πολὺ ὑπέρτερον καὶ αὐτοῦ τοῦ μεγίστου πάντων ἐν Στρασβούργῳ ὁρολογίου, ὅταν δὲ τὸ προσεγγέσει ἐκθέσει ταῦτο εἰς Παρισίους, οὐ μόνον θέλουσι θαυμάσει αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Ρέϊδ αὐτὸν θέλει παράσχει περιουσίαν.

Τὸ Ἑγγέλιον ὁρολογίου, τανῦν ἐν τῷ οἰκοδομήματι τοῦ Μέγγελ, ἐπενοήθη καὶ κατασκευάσθη ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Α. Ἑγγέλου, ἀδαμαντοπόλου καὶ ὁρολογαγοῦ, ἐν Ἀζλετῶνι τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἄγων τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον περίπου ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἔχει γυναῖκα καὶ τέκνα, καταναλώσας περὶ τὰ εἰκοσιν ἔτη εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ὁρολογίου. Ὁ κ. Ρέϊδ

λέγει, ότι εκπλήρωσε προς τον Έγγελο 5,000 ταλ-
λήρων δια το ωρολόγιον τούτο, και έδωκεν εις αυτόν
έντολήν προς κατασκευήν έτέρω πολύ μεγαλειότερου,
αξίας 50,000 ταλλήρων. Ο Έγγελος ουδέποτε είδε
το έν Στρασβούργω ωρολόγιον διότι, τρώντι πολλά
όλίγον κόσμον περιηγήθη, ως μη διανύσας πλείονα
των 200 μιλίων πέραν τής οικίας του κατά διαφό-
ρους καιρούς.

Τό ωρολόγιον τούτο έχει ύψος ένδεκα ποδών. Και
προς μέν την βάση τό πλάτος αυτού είναι τεσσάρων
περίπου ποδών προς δε την κορυφήν δύο περίπου.
Κατά την βάση έχει περί τους τρεις πόδας βάθος,
βραχυμύδον δε ολιγώτερον προς την κορυφήν. Ο χρω-
ματισμός αυτού είναι βαθύχρυσος και χρυσούς. Τό έν
Στρασβούργω ωρολόγιον έχει τριάκοντα ποδών ύψος,
ό μηχανισμός του όμως δεν είναι τοσούτω περίπλοκος,
ούτε έχει τοσαύτας εικόνας ως τό έν Αζλετώνι ωρο-
λόγιον. Αί εικόνας του Στρασβουργίου ωρολογίου είσι
περί τους τρεις πόδας ύψηλαί, αί δε του αμερικανικού
περί τους έννέα δακτύλους. Η δέκα δε του τελευταίου
τούτου, ως φαίνεται εκ των καθημερινών του εκθέσεων
είναι μάλλον ελαττωσώδης, ή ή του έν Στρασβούργω ωρο-
λογίου.

Τό Έγγέλιον ωρολόγιον παραστή επί τής κορυφής
Αποστολικήν πομπήν, τουτέστι, τον Χριστόν περικε-
μενον υπό του Σατανά, τας τρεις Μαρίας, εικόνα τής
δικαιοσύνης, ή χρυσοῦν αλέκτορα, εἶδος φωνῆς κατά την
διάδασιν του Πέτρου. Πρὸ 3 λεπτῶν τῆς ἡμέρας (οἰονομή-
ποτε εκ των εικοσιτεσσάρων) μηχανικόν τι ὄργανον ἐξ
αὐτῶν ἐσωθεν του ωρολογίου παίζει ἕνα ἢ τι
ἀντίφωνον. Ἐχει δὲ πέντε μελωδήματα. Τότε δὲ κώ-
δωνες ἤχουσι, και ἀφοῦ σημεῖον ἢ ἔρα εἶδος ἀρχεται
ἡ Ἀποστολική πομπή. Ἐν τῇ πομπῇ ἀνοίχονται θυ-
ρίφυλλα και ἰδοῦ ἡ εἰκὼν του Ἰακώβου ἐμφανίζεται.
Ἄλλα πάλιν θυρίφυλλα ἀνοίχονται πρὸς τὰ ἀριστερά,
οἱ δὲ Ἀπόστολοι προβαίνουσι, ἑπόμενοι ἀκολουθούσας
ἀλλήλους. Ἄμα δὲ ἐμφανίζεται ἡ εἰκὼν και του Ἰη-
σοῦ οἱ Ἀπόστολοι στρέφουσι πρὸς αὐτόν, ὅτι τὸν
χαιροῦσιν, και διερχόμενοι ἐκείθεν ἐν τάξει εἰσέρχονται
πάλιν εἰς ἄλλην θύραν πρὸς τὰ δεξιά. Πλησιάζοντες
δὲ του Πέτρου ἀναφωνεῖται εκ του παραθύρου ὁ Σα-
τανᾶς πειράζων αὐτόν. Πεντάκις παρουσιάζεται ὁ διά-
βολος, και ὅταν διαβαίνῃ ὁ Πέτρος ἀνοίχοντες τὸν
Χριστόν, ὁ αλέκτωρ τινάσσει τὰς πτέρυγας του κρά-
ζει. Του δὲ Ἰουδα ἐμφανιζομένου, ὁ Σατανᾶς κατέρχεται
του παραθύρου, ή παρακολουθεῖ τὸν Ἰουδαν μακρόθεν τῆς
συνοδίας, και ἐπειτα ἐπιστρέψας ἀναβαίνει εἰς τὴν θέσιν
του, ἵνα παρατηρῇ τὸν Ἰουδαν, φαινόμενον ἐκατέρω-
θεν. Τό ἱερογραφικόν τούτο μάθημα εἰκονίζεται μεγα-
λοπρεπῶς τῶν εἰκόνων γεγλυμμένων και χρωματι-
σμένων κατά τινά ἀρχαιοτάτην και πιστὴν εἰκόνα. Ἀ-
φοῦ ἡ συνοδία διέβη, ὁ Ἰησοῦς και αἱ τρεῖς Μαρίας
γίνονται ἀφαντοὶ και αἱ θύραι κλείουσι. Ἡ σκηνὴ
αὕτη δύναται νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἐπτάκις τῆς ἡμέρας
ἐν ἀνάγκῃ, ἡ δὲ φυσικὴ του ωρολογίου κίνησις παρι-
στά αὕτην τετράκις τῆς ἡμέρας, ἐνῶ ἡ έν Στρασβούρ-

γω πομπὴ γίνεται ἀπαξ τῆς ἡμέρας κατά τὴν δω-
δεκάτην.

Κάτωθεν τῆς θέσεως ὅπου παρίσταται ἡ θρησκευ-
τικὴ πομπὴ ἐν τῷ Έγγελίω ωρολόγιω, εἶναι ἡ πλάξ
αὐτοῦ περι τῶν δεκατρεῖς δακτύλους διάμετρον ἔχου-
σα. Πρὸς τὰ δεξιά εἰκονίζεται ὁ Καιρὸς κρατῶν ἀμ-
μωρολόγιον. Ὑπεράνω αὐτοῦ εἶναι παράθυρον, ἐν ᾧ φαί-
νονται εἰκόνας παριστώσαι τὴν Νεότητα, τὴν ἀνδρι-
κὴν Ἡλικίαν, και τὸ Γῆρας. Πρὸς δὲ τὰ ἀριστερά τῆς
πλακῆς ἱσταται σκελετὸς τὸν θάνατον χριστιάνων.

Ὅταν ὁ λεπτοδείκτης πλησιάζῃ εἰς τὸ πρῶτον τέ-
ταρτον, ὁ πικτὴρ Χρόνος ἀνατρέπει τὸ ἀμμωρολόγιον
του και κρούει κώδωνά τινά δια του δρεπάνου του,
ἐνῶ ἐσωθεν ἕτερος κώδων ἀνταπεκρίνεται· πάραυτα δὲ
τότε ἐμφανίζεται ἡ Νηπιότης. Προσεγγίζοντες δὲ του
λεπτοδείκτη εἰς τὸ δεύτερον τέταρτον ἡ τὴν ἡμισίαν
ὄραν, τότε ἀκούονται ἤχοι δύο κωδώνων, ἡ δὲ Νεό-
της ἐμφανίζεται και τὸ ὄργανον παίζει ὕμνον τινά
ἱερόν· ἐπειτα ὁ πατὴρ Χρόνος κρούει δις και ἀνατρέ-
πει τὸ ἀμμωρολόγιον, ἀνταποκρινόμενον ἐσωθεν δύο
κωδώνων. Μετὰ ἐν λεπτὸν τῆς ἡμέρας ἀρμονία κωδῶ-
νων ἀκούεται, διπλωτὴ δὲ τῆς θύρας ἀνοίγει εἰς τὴν
ἀνω στοάν, ἀλλὰ δὲ ἐπίσης πρὸς τὰ δεξιά τῆς αὐ-
λῆς, ἐνῶ προβαίνει ὁ Σωτὴρ, και μετὰ ταῦτα οἱ Ἀ-
πόστολοι ἐξέρχονται ἐν τάξει. Τό ωρολόγιον δευκνύει
ὡσηκῶς τὰς φάσεις τῆς σελήνης, τὰς καλλιβροίας,
τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν, τὰς ἡμέρας, τὰς χρονολογίας, και
τὰ σημεῖα του ζωδιακοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς, στρα-
τιώτης ἐν πανοπλίᾳ διαρκῶς φρουρεῖ, βυδίζων ἐμπρο-
σθεν και ὀπισθεν. Προχωροῦσας τῆς ἡμέρας, ἡ Ἀνδρικὴ
ἡλικία, τὸ Γῆρας, και ὁ θάνατος λαμβάνουσι μέρος
εἰς τὸ πανόραμα. Εἶναι θαυμασίον ἔργον εὐφυΐας, και
ἀξίον πάσης ἐκτιμῆσεως.

ΠΑΛΑΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

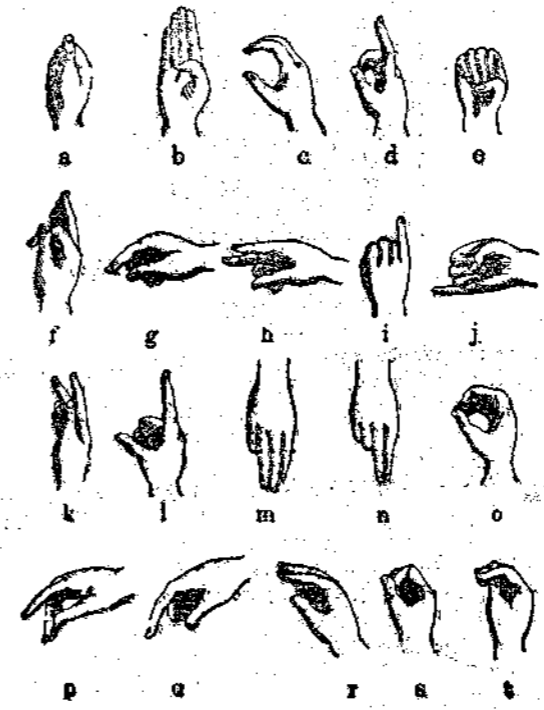
ΚΕΦ. ΚΑ'.—Η ΧΕΙΡ.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ μόνον ζῶον τὸ ἔχον χεῖρα. Ὁ
πῆθις; ἔχει τι ὅμοιον πρὸς χεῖρα· ἀλλὰ ἐάν τὸν παρα-
τηρήσῃτε ἐχόμενον τῶν πραγμάτων, δὲ ἴδῃτε πόσον
ἀδεξιὸς τούτο πράττει.

Ἡ χεῖρ εἶναι θαυμασίον ὄργανον ἢ μηχανισμός.
Ἴδωμεν τινὰ ἐκ τῶν ὄσων ἡ χεῖρ καταργάζεται.
Ἴδετε τὸν σιδηρουργὸν κινῶντα τὴν βαρείαν σφύραν·
πόσον ἰσχυρῶς ἡ χεῖρ του δρᾷται τὸ βραχίονος
τῆς σφύρας! Οἱ αὐτοὶ δακτύλοι, οἱ τοσούτον ἰσχυρῶς
ἐχόμενοι τῆς σφύρας, και τὴν βαρείαν ταύτην ἐργασίαν
ποιῶντες δύναται νὰ γυμνασθῶσιν εἰς ἐπιτέλειαν
ἔργου ἐλαφροτάτου και λεπτοτάτου. Κρατοῦσι τὴν
γραφίδα και γράφουσιν· δύναται νὰ κινῶσι τὴν σμί-
λην του χαρακτοῦ, και νὰ ποιῶσι τὰς λεπτὰς ἐκείνας
γραμμάς τὰς ὁποίας πολλάκις βλέπομεν.

Ἐν ταῖς παρὰ του ἀνθρώπου κατασκευαζομέναις
μηχαναῖς δὲν ὑπάρχει τοιαύτη μετατροπὴ ἀπὸ τῆς
βαρείας ἐργασίας εἰς τὴν λεπτήν. Οὐδεὶς ἄνθρωπος κα-
τεσκεύασε ποτὲ μηχανὴν δυναμένην νὰ αἴρῃ μέγα
σχοινίον ἀμέσως δὲ νὰ σύρῃ λεπτὴν κλωστήν, και νὰ
πράττῃ τὸ έν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας, ως τὸ ἕτερον.
Ἄλλ' ἡ θαυμασία μηχανὴ, ἡ χεῖρ, πράττει τούτο.

Ἡ διαφορὰ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς χειρὸς δὲν κεῖται ἀ-
πλῶς ἐν τῇ χονδρότητι και λεπτότητι. Δύναται νὰ
πράξῃ πλείστα διάφορα εἶδη ἀσχίμου ἐργασίας και
πολλὰ ὡραίας ἐργασίας. Ἡ χεῖρ ἐργάζεται διαφόρως
εἰς διάφορα πράγματα. Ἴδετε πόσον διαφόρως χειρί-
ζεται σχοινίον, σφύραν, ἀξίνην, μάχαιραν, πειρόνιον κτλ.
Κρατεῖ διαφόρως ταῦτα ὅπως τὰ κινῇ. Ἴδετε πόσον
διαφόρως οἱ δακτύλοι τῖθενται ὅταν τις παίξῃ ὄργαν-
όν τι. Δύνασθε νὰ ἴδῃτε ὅποιαν ποικίλιαν σχηματῶν
ἡ χεῖρ δευκνύει ἐάν παρατηρήσῃτε κωφάλλου λαλοῦν-
τα δια τῶν δακτύλων του. Παρατίθεμεν κατωτέρω
εἰκόνας τῶν διαφόρων τρόπων καθ' οὓς τὰ γράμματα
γίνονται.

Ἄλλ' ἡ χεῖρ δὲν εἶναι ἀπλῶς μηχανὴ ἐκτελοῦσα
μεγάλαις κινήσει· εἶναι και ὄργανον δι' οὗ οἱ νοῦς
ἀπτεται τῶν πραγμάτων. Οὕτως ὁ τυφλὸς ἀναγινώ-
σκει δια τῶν δακτύλων. Ἐνῶ δὲ ἡ χεῖρ ἐκτελεῖ τὰς
διαφόρους αὐτῆς κινήσεις ως μηχανὴ, γενικῶς ὀδηγεῖ-
ται πρὸς τούτο εκ τῆς αἰσθήσεως τῆς ἀφῆς. Ἐάν ἡ
χεῖρ δὲν εἴχεν αἰσθησιν ἐν αὐτῇ, δὲν δὲ ἠδύνατο νὰ
ἐκτελῇ πολλὰς ἐργασίας, ως τὴν τῆς κομβώσεως και
οὐδᾶμὸς ἴδμεν νὰ τὴν καταρτίσῃ, ἐάν δὲν ὠδῶνται
πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Τὰ νεῦρα τῶν ὀ-
φθαλμῶν δὲ ἀντικαθίσταν τὰ νεῦρα τῶν δακτύλων,

ὡς ἐν τῇ ἀναγνώσει του τυφλοῦ τὰ νεῦρα τῶν δακτύ-
λων ἀντικαθίσταν τὰ νεῦρα τῶν ὀφθαλμῶν. Ἄλλ' ὡς
ἔχει τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι χρεῖα νὰ ἴδῃ τις τὰ δάκτυ-
λα ἐνῶ κομβῶνται, διότι ὀδηγοῦνται ὑπὸ τῆς ἐν αὐ-
τοῖς αἰσθήσεως.

Ἴπῃρξε ποτὲ γυνὴ ἀπολέσασα τὴν χρεῖσιν του ἐνός
βραχίονος συγχρόνως δὲ και τὴν αἰσθησιν ἐν τῷ ἑτέ-
ρῳ. Εἶχε βρέφος· τὸ ἐκράτει δια του ἀναισθητοῦ βρα-
χίονος διότι ἠδύνατο νὰ κινῇ τὰ νεῦρα τούτου· ἀλλ'
εἶχε χρεῖαν νὰ παρατηρῇ αὐτὸ ἀδιακόπως. Ἐάν ἐθεώ-
ρει ἀλλαχόσε, ὁ βραχίον δὲ ἔπαυσε κρατῶν αὐτὸ και
τὸ βρέφος δὲ ἐπίπτε, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ αἰσθανθῇ
ὅτι ἦτον ἐκεῖ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ νεῦρα τῶν
ὀφθαλμῶν ἔπρεπε νὰ ἀντικαθίσταν τὰ νεῦρα του βρα-
χίονος τὰ ὁποία ἦσαν ἀναισθητα.

Ἴδωμεν νῦν ποια εἶσι τὰ μέρη τῆς θαυμασίας ταύ-
της μηχανῆς. Ἐν τῇ χειρὶ και τῷ βραχίονι ὑπάρχουσι
τριάκοντα ὀστά, ὑπάρχουσι περι τῶν πενήτηκοντα μῦς
ταῦτα δὲ πάντα συνδέονται μετὰ του ἐγκεφαλοῦ δια
τῶν νεύρων. Δια τούτων ὁ νοῦς ποιῇ τοὺς μῦς νὰ ἐκ-
τελῶσι πάσας τὰς ποικίλας κινήσεις τῆς χειρὸς και
τῶν δακτύλων, εἴτα δὲ ἕτερα νεῦρα λέγοντα εἰς τὸν
νοῦν τί αἰσθάνονται ἐν οἰκιδῆποτε μέρει του μηχανι-
σμοῦ τούτου.

Ἐμνημονεύσαμεν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ὀλίγα τῶν
ὄσων δια τῆς χειρὸς γίνονται, ἀλλ' ἀπαιτῶμεν εἰσὶ
τὰ δια ταύτης τελοῦμενα. Δύνασθε νὰ λάβῃτε ἴδεν
τινα του τοιαύτου, κινῶντες τὰς χεῖρας και δακτύλους
κατὰ πάντα τρόπον και διεύθυνσιν. Ὁ ποῦς ἔχει ὀλί-
γα νὰ πράξῃ παραβαλλόμενα πρὸς τὴν πληθύν τῶν
διὰ τῆς χειρὸς γινόμενων.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΤΩΝ ΕΙΩΝ

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ ἀγαθὸν τῶν ἄλλων
ἴδῃ ἐξασφάλισε τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ.

Ὁ μαρὸς ποτὲ δὲν θαυμάζει ἑαυτόν τοσούτον ὅσον
ὅταν διέπραξε μαριάν τινα.

Ἐν τῇ αὐτῇ οἱ ἄνθρωποι φῶσιν δια νὰ πῶσι εἰς
τὰς κόμας οἱ ἄνθρωποι πίνουσι ὅπως φῶσι.

Οἱ πύργοι μετροῦνται ἐκ τῆς σκιᾶς των, και οἱ με-
γάλοι ἄνδρες ἐξ ἐκείνων οἵτινες φημιῶσιν αὐτοῦς.

Ὁ σκύλας ἐν τῇ ἀναπαύσει γαυγίζει κατὰ τῶν
ψύλλων οἵτινες ἐναχλοῦσιν αὐτόν, ἀλλ' ὁ σκύλας ὁ ἐν
τῇ θῆρᾳ δὲν τοὺς αἰσθάνεται.

Ὅταν οἱ ἄνδρες εἰσὶν ὁμοῦ ἀκούουσιν ὁ εἰς τὸν ἄλ-
λον, ἀλλ' αἱ γυναῖκες και αἱ κῆραι θεωροῦσιν ἡ μία
τὴν ἄλλην.

Ὁ εὐρίσκων ἠδονὴν ἐν τῷ ἐλαττώματι, και πόν-
ν ἐν τῇ ἀρετῇ, εἶναι γένηλις εἰς ἀμφοτέρω.

Ὁ συνεισὸς ἄνθρωπος δὲν καλεῖ περι ἑσων πράττει,
ἀλλ' αὐτὸν πράττει περι οὗ νὰ μὴ δύνηται νὰ γίνῃ
λόγος.

Ἦρπει νὰ πράττωμεν ταχέως ὅ,τι δὲν δεῖται σπου-

δῆς, ὅπως δυνάμεθα νὰ πράττωμεν βραδέως ὅ,τι ἀπαιτεῖ ταχύτητα.

Ὅποιαν ἡδονὴν προξενεῖ τὸ δίδειν! Δὲν δὲ ὑπάρχον πλούσιοι ἐὰν ἠδύναντο νὰ αἰσθῶνθῶσι τὸ τοιοῦτον.

Ἡ πρὸς τὴν δόξαν ὁδὸς εἶναι διὰ τῶν ἀνακτῶρων, ἢ πρὸς τὸ χρήμα διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἢ πρὸς τὴν ἀρετὴν διὰ τῆς ἐρήμου.

Οἱ πλούσιοι εὐρίσκουσι συγγενεῖς ἐν ταῖς ἀπωτάταις ξένοις χώραις, οἱ πένητες οὐδὲ κἄν ἐν τοῖς κώλοις τῆς οἰκογενείας των.

Αἱ φυλακαὶ εἶναι κεκλεισμέναι ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ ὅμως εἰσι πάντοτε πλήρεις! αἱ ἐκκλησίαι εἰσι πάντοτε ἀνοικταί, καὶ ὅμως οὐδένα εὐρίσκεις ἐν αὐταῖς.

ΓΙΟΚΙΛΙΑ

Ἡ κατινάλωσις τοῦ ἵππειου κρέατος ἐν Παρισίοις, ὡς εἶδους τροφῆς, σημαντικῶς ἤβησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη; νῦν δὲ κατὰ μέσον ὅρον ὑπολογίζεται εἰς ὑπὲρ τὰς 1000 κεφαλάς κατὰ μῆνα. Οἱ Διασώται τοῦ ἵππειου κρέατος διακηρύττουσιν ὅτι τοῦτο εἶναι δρεπτικώτερον τοῦ βοείου, ἐνφτυμαῖται ὀλιγώτερον. Ὅπως πεισθῆ ὁ ἀγγλικὸς τύπος περὶ τοῦ ἐξαιρέτου τοῦ ἵππειου κρέατος, γινώμα παρετίθη ὑπὸ τοῦ κ. Αἰμιλίου Δεκρουά εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Λονδινίων ἐφημερίδων, ἐν ᾧ ἐδόθη αὐτοῖς ζωμὸς, βραστὸς καὶ ἐψιμίσιος ἵππος κεικροκυμμένος δι' ἐμβασιμάτων ἐξ ἵππειου κρέατος. Οἱ δαιτυμόνες κατὰ καθήκον, ἐδήλωσαν αὐτὸ τὸ γινώμα ἦν ἄριστον ἄλλ' ἀυρίβολος ἐστὶν ἡ εἰλικρινεῖα αὐτῶν.

Ἐπέρχουσι 61 σραχία πρὸς πώλησιν ἵππειου κρέατος ἐν Παρισίοις. Τὸ πρῶτον σραχίον τοῦ εἶδους τούτου ἤνεα χῆν ἐν Παρισίοις τῷ 1866, τὸ δὲ παρελθὸν ἔτος 10, 619 ἵπποι, ὄνοι καὶ ἡμίονοι κατηναλώθησαν ἐν μόνις τοῖς Παρισίοις.

Ἐν τῶν μᾶλλον ἰσχυρῶν συμπτωμάτων τῆς φρενοβλαθείας εἶναι ἡ στεῖρευσις τῶν δακρύων. Ἐν τῶν προνομίων τοῦ λογικοῦ εἶναι νὰ δύναται νὰ κλαίῃ. Φαίνεται ὅτι τὰ δάκρυα ἀνακουρίζουσιν αἰσθήματα τὰ ὅποια πιεζόμενα φέρουσιν εἰς φρενοβλάθειαν.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας ἀνέρχεται διὰ τὸ ἔτος 1878 εἰς 11,053,901 λίρας στερλίνης.

Ἄριστη τιμωρία τῆς ὀκνηρίας ἐτίθη εἰς ἐνέργειαν ἐν ἔργοστασίῳ τινι ἐν Ἀμβούργῳ. Οἱ ὀκνηροὶ τὴν πρῶταν ἀναρτῶνται ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν καλῶν, ὥστε νὰ δύνανται νὰ βλέπωσι καὶ ὀσφραίνονται τὰ εἶσματα τὰ παρατεθειμένα εἰς τοὺς φιλοπόνοους, χωρὶς νὰ τὰ γινώσκωσι.

Τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἑλληνικὴν στόλον πλοῖα μικρὰ καὶ μεγάλα συμποσοῦνται εἰς δέκα καὶ εἴς, τὰ εἴης ὁ θαυραχοδρῶμων ἢ βασιλίσσῃ Ὀλγῆ, ἢ θαυραχοδρῶν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἢ θαυραχοδρῶν ὁ ἀμειρίτην, εἴς ἀτμομηλοῖαι, ἢ «Πάραλος», ἢ «Σαλαμίνια», ἢ «Πληξούρα», ἢ «Σῦρος», τὸ «Ναυπλιον» καὶ ἢ «Ἀρρὸσσα», τέσσαρες ἢ μολοῖαι, ἢ «Μεθώνη», ἢ «Αἴψα», ἢ «Κόβνος» καὶ ἢ «Αὐγῆ», εἰς δρόμων, τὸ «Μεσολόγγιον» καὶ δύο κέρκουροι, ὁ «Γλαυκὸς» καὶ ἢ «Πολυδεύκης». Τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 1450 ἀνδρας, ἦτοι 91 ἀξιωματικούς, 240 ὑπαξιωματικούς καὶ 1119 ναῦτας. Αἱ δὲ ἐτήσια δαπάναι ὑπολογίζονται εἰς δρ. 1,572,804 ἦτοι εἰς μεθοδικὰς ἀξιωματικῶν δρ. 319,674, ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν δρ. 776, 808, ἐν δλω δρ. 1,096,479 καὶ εἰς τροφὰς δρ. 476,325. Ἦτοι ἢ ἐτήσια δαπάνη δι' ἕνα ἀνδρα τοῦ ναυτικοῦ ἀναλογεῖ πρὸς 1084 δρ.—Προστεθήθησαν καὶ 2 τορπηλοδρόμοι.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου μέχρι τῆς 30 Ἰα-

νουαρίου ὁ ρωσικὸς στρατὸς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἐκτίμησιν ἀπώλεσε ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ ἐν δλω 89,304 ἀνδρας, ἐν οἷς 10 στρατηγὸς φρονουθέντας καὶ 11 πλῆρωθέντας, 1 πρίγκιπς τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ 34 μέλη τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας.—Διγμάλωτοι ἦσαν μόνον 1211!

Λύσις Αἰτήματος Δ'

Κλέων—λέων—ἴον—(ὄν)—ὄνος.

Ἐλυθον αὐτὸ ἢ κυρία Αἰκ. Κ. Βασιλειάδου, ἐπίσης οἱ κκ. Εὐγένιος Κ. Δούνα (Πειραιεύς), Ι. Π. Ἀλεξανδράπουλος καὶ ὁ Γ. Α. Βαλαβάνης.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'

Μίχρ εἶναι τὸνομά μου
πάνταχού ἂν τὸ ζητήσης,
καὶ εἰς τῆς Γραφῆς τὰ μέρη
καὶ ἐκεί δὲ μ' ἀπαντήσης

Καὶ ἐκεῖ μὲ μνημονεύουν
ὡς μεγάλον ἀλλητήν,
διότι ἔθεσα τὴν χεῖρα
εἰς τὸν πάνσοφον κριτήν.

Καὶ τὴν κάρην μ' ἂν ἀκόμη
ν' ἀφαιρέσης περὶθεῖς,
τὸν λαμβὼν τότε καὶ στήθος
μίαν τροφήν δὲ τὰ ἰδίης.

Τὸ ὑπόλοιπον δὲ πάλιν
μετατρέπετ' εἰς πτηνόν,
ἂν 'ς τὸ τέλος μου προσθήσης
γράμμα ὄχι κυκλικόν,
καὶ τὸ πρῶτον ἀφαιρέσης
μεταβαλὼς δὲ εἰς α
κ' εἰς τὸ ἄλλο τὸ προσθήσης.

Ι. Γ. Ρ. ἐκ Σόρου.

ΕΙΔΟΡΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐνεκα ἀνωμαλιῶν προερχομένων ἐκ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἐν Παρισίοις διευθύνσεως τοῦ περιοδικοῦ L'ami de la Maison καὶ τὰ φύλλα καθυστέρησαν. Ἦδη τὰ πάντα ἐξομαλύνθησαν καὶ τὰ φύλλα ἐστάλησαν τοῖς συνδρομηταῖς.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ εὐρίσκονται τὰ εἴης Περιοδικά: Ὁ Α' Τόμος τῆς Ἀθηναίδος φρ. 2, ὁ Β' φρ. 3.

«LECTURES ILLUSTRÉES POUR LES ENFANTS» ἐκδιδόμενον ἐν Λωσάνῃ τῆς Ἑλβετίας εἰς φυλλάδιον 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενον διὰ 4 ἢ 5 ὄραιότατων εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἐτησίως συμπληρωτέας δρ. 2,50.

«L'AMI DE LA MAISON» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Παρισίοις εἰς μέγα φύλλον κοσμοῦμενον διὰ τριῶν εἰκόνων ὧν ἢ μία καλύπτει ὁλόκληρον τὴν πρώτην σελίδα. Τιμὴ συνδρομῆς φρ. 3.

«CHILDREN'S FRIEND — CHILDREN'S PRIZE καὶ CHILD'S COMPANION» Ἀγγλικά περιοδικὰ ἐκδιδόμενα ἐν Λονδίῳ εἰς φυλλάδια 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενα δι' ὄραιότατων εἰκόνων. Τιμὴ ἐτησίως συνδρομῆς ἐκάστου δρ. 2,50.

«INFANT'S MAGAZINE» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκ σελίδων 16 κοσμοῦμενον διὰ 14 εἰκόνων. Πρὸς χρῆσιν μικρῶν παιδίων. Τιμὴ συνδρομῆς δρ. 2,50.

ΣΗΜ. Ἐπίσης εὐρίσκονται καὶ βιβλία Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Βιβλιοδετεῖον Κ. Α. Γεράρδου, ὁδὸς Γιοργαντζιλάρ ἀριθ. 100.